కల'వరమాయే'

ដាស្បន់ផ្

ఉదయం ఎనిమిది గంటలయినా భర్త బెడ్డూమ్ వదలి బయటకు రాకపోవడంతో 'ఈయనగారు పడకగదిలో ఏంచేస్తున్నారో" అనుకుంటూ బెడ్డూమ్ తలుపు తోసి లోపలి దృశ్యం చూసి అవాక్కయింది సుహాసిని.

భర్త వెంకటేష్ గుండెలు బాదుకుంటున్నాడు. జుట్టు పీక్కుంటున్నాడు. తలను గోడకేసి కొట్టుకుంటున్నాడు. పిచ్చోడిలా ట్రవర్తిస్తున్న పతిదేవుడిని చూస్తూ ఖంగారుపడింది భార్యామణి.

"ఏమయిందండీ ... ఎందుకలా వేదనతో వ్యధ చెందుతున్నారు" అడిగింది సతీమణి.

"హు. ఏం చెప్పను నా బాధ ... ఎలా చెప్పను నా వ్యధ" గద్గదస్వరంతో అన్నాడు వెంకటేష్, "మన మాతృభాష తెలుగులో చక్కగా చెప్పండి. సావధానంగా వింటాను" అంది సుహాసిని.

ఏం మాట్లాడకుండా మిడిగుడ్లేసుకుని చూస్తున్న శ్రీవారిని చూసి జాలిపడింది.

"నాకు తెల్లవారుజామున కలవచ్చింది. నాకు ఉద్యోగం పోయినట్లు ... మావగారు నన్ను ఇంట్లోంచి తరిమేసినట్లు, నేను బిచ్చమెత్తుకుంటున్నట్లు... అబ్బా... చెప్పలేను. తలచుకుంటే భయమేస్తోంది" అన్నాడు వెంకటేష్ ఏడుపుముఖంతో

តាទា తెల్లవారుజామున కలవచ్చింది. నాకు ఉద్యోగం పోయినట్లు ... మావగారు నన్ను ఇంట్లోంచి తరిమేసినట్లు, నేను బిచ్చమెత్తుకుంటున్నట్లు... అబ్బా... చెప్పలేను. తలచుకుంటే భయం-మేస్తేంది అన్నాడు వెంకటేష్ ఏడుపుముఖంతో,

"మీ ఉద్యోగం ఎందుకు పోతుందండీ. మీరు మంచి పనిమంతులు. ఉదయం నుండి సాయంకాలం దాకా పనిచేస్తారు. కదా" సందేహించింది సుహాసిని.

"ఏమో ... ఏం చెప్పను ... రోజులు బాగులేకపోతే తాడే పామై కరుస్తుంది. ఈ మధ్య నాకిచ్చిన ప్రాజెక్ట్ సకాలంలో పూర్తిచేయలేకపోయాను. వారం రోజులు ఆలస్యంగా పూర్తిచేశాను. అందుకు కోపగించిన మా జిఎమ్ నన్ను ఉద్యోగంలోంచి పీకేసినా పీకేయగలడు. నా పనయిపోయింది. నేను రోడ్డున పడతాను" బేరమన్నాడు వెంకటేష్,

"ఓస్... ఈ మాత్రానికే

బాధపడుతున్నారా మీకుద్యోగం పోవడం మన మంచికేనండీ ..." ఆనందంగా చెపుతున్న భార్యవైపు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు భర్త.

"అవునండీ ... ఈ మధ్య పేపర్లో నేనో మహిళా వ్యాపారవేత్త అనుభవాలు చదివాను. భర్తకు ఉద్యోగం పోయి బిచ్చమెత్తుకునే స్థితి వస్తుంది. ఆ సమయంలో అతని భార్య పుస్తెలు తాకట్టుపెట్టి వచ్చిన డబ్బుతో చిన్న వ్యాపారం అంతై ఇంతై ఎంతో పెరిగి ఆమె కుబేరురాలవుతుంది. ఆమె భర్త భార్య దగ్గరే పనివాడుగా ఉంటాడు. మీకుద్యోగం పోగానే నేను కూడా నా పుస్తెలు తాకట్టు పెట్టి వచ్చిన డబ్బుతో బిజినెస్ స్టార్ట్ చేస్తా. అంబానీ, అదానీలను మించిపోతా.

ឧహుమతి పాందిన హాస్క కథ

ដាស្បន់ផ្

మీరూ నా దగ్గర పనిచేద్దురుగాని" ఉత్సాహంగా చెప్పింది సుహాసిని.

"ఏమో ... ఏం చెప్పను ... రోజులు బాగులేకపోతే తాడే పామై కరుస్తుంది. ఈ మధ్య నాకిచ్చిన ప్రాజెక్ట్ సకాలంలో పూర్తిచేయలేకపోయాను. వారం రోజులు ఆలస్యంగా పూర్తిచేశాను. అందుకు కోపగించిన మా జిఎమ్ నన్ను ఉద్యోగంలోంచి పీకేసినా పీకేయగలడు. నా పనయిపోయింది. నేను రోడ్డున పడతాను" బేరమన్నాడు వెంకటేష్,

"నువ్వు ఇంటర్ చదివావు... బిజినెస్ చేయగలవా ..." సందేహం వెంకటేష్.

"అయ్యో ... అదే అసలు పాయింట్ ... నేను చెప్పిన మహిళ కూడా ఇంటర్ చదువాపేసింది. బిజినెస్ కు చదువుకు సంబంధం లేదు" వివరించింది సుహాసిని.

"మీ నాన్న కోటీశ్వరుడు కదా... పెట్టబడికి ఆయన దగ్గర డబ్బు తీసుకోవచ్చు కదా ... పుస్తెలు తాకట్టు పెట్టాలా" అంటూ బుర్ర గోక్కున్నాడు వెంకటేష్,

"మా నాన్న పాలసీ మీకిదివరకే చెప్పారు కదా … ఆయన దగ్గరనుండి పైసా కూడా మనవరకు రాదు. మన బ్రతుకు మనం బ్రతకాల్సిందే ... మీరు ఇల్లరికం వచ్చారు కనుక ఈ ఇంట్లో మా అమ్మానాన్నలతో ఉండనిస్తున్నారు. ప్రతీనెల ఖర్చులకు పాతికవేలు మీ దగ్గరనుండి పుచ్చుకుంటున్నారు కూడా... ఇంకా మీకు మావగారి ఆస్తిమీద ఆశ చావలేదా" అడిగింది సుహాసిని.

నీళ్లు నమిలాదు వెంకటేష్,

" ខ័ស០ಡಿ ... ខ័ស០ಡಿ ឃាតាប់កា ಆសុំលំకು ವិళ్లండి. ៉ាស្លំ០ក៏ ಆర్డర్న్ దర్జాగా ఇంటికి రండి జాలీగా చెప్పించి సుహాసిని."

"లేవండి ... లేవండి _ _ ... హుషారుగా ఆఫీసుకు వెళ్లండి. ఊస్టింగ్ ఆర్డర్స్తో దర్జాగా ఇంటికి రండి" జాలీగా చెప్పింది సుహాసిని.

ముఖం ముదుచుకుని కాలకృత్యాలకు లేచాదు వెంకటేష్, గంట తరువాత ఆఫీసుకు బయలుదేరాడు. మరో గంటకు ఆఫీసుకు చేరుకున్నాడు. తన సీట్లో కూర్చోబోతూంటే జనరల్ మేనేజర్ నుండి పిలుపు... కల గుర్తొచ్చింది. ఏదుపు తన్నుకొచ్చింది. బిపి పెరుగుతూంటే భయపడుతూ జిఎమ్ కేబిన్లో అడుగుపెట్టాడు.

"హలో వెంకటేష్ … నీకు గుడ్ న్యూస్ … నీ పనితీరు భేషుగ్గా ఉంది. నీ ప్రతిభకు గుర్తింపు వచ్చింది. నిన్ను గ్రూప్ లీడర్ గా ప్రమోట్ చేస్తున్నాం. ఇవిగో ఆర్డర్స్ ... స్వయంగా ఇద్దామని పిలిచాను. కంగ్రాట్స్" అంటూ ప్రమోషన్ ఆర్డర్స్ చేతికిచ్చాదు జిఎమ్.

సంతోషంతో ఉబ్బిపోయాదు వెంకటేష్, జిఎమ్మ థాంక్స్ చెప్పి కేబిన్ బయటకు రాగానే సుహాసినికి ఫోన్ చేశాడు. శుభవార్త వినిపించాడు.

"అయ్యో మీకు ప్రమోషనా... మీ ఉద్యోగం పోతుందని నేను ప్రారంభించే వ్యాపారానికి ప్రణాళికలు వేస్తున్నాను. నాకు కోట్లు గడించే అవకాశం పోయింది. నా ఆశ నిరాశయింది. నన్ను విధి వెక్కిరించింది." భార్య మాటలు వింటూ సెల్ నేలకేసి కొట్టాలన్నంత కోపంతో ఊగిపోయాడు వెంకటేషు.

మూడేళ్ళు వెనక్కి వెడితే ...

వెంకటేష్కు పెళ్లి ప్రయత్నాలు ప్రారంభించారు తల్లిదండ్రులు.

"నాన్నా... ఈ సాఫ్ట్వేర్ జాబ్లో లో రోజంతా పని ... పని... విశ్రాంతి లేదు. ఎంజాయ్మెంట్ లేదు. అందుకే బాగా ఆలో చించి నేనో నిర్ణయానికొచ్చా. బాగా ఆస్తిపాస్తులున్న ధనవంతుడి కూతుర్ని పెళ్లాడుతా. ఆయనకు ఒక్కత్తే కూతురుండాలి. ఇల్లరికానికి ఒప్పుకోవాలి. పెళ్లి చేసుకుని హాయిగా

ដាស្បូនಥ

ఇల్లరికం వెళ్లి ఉద్యోగం మానేసి కాలుమీద కాలేసుకు కూర్చుని లైఫ్ ఎంజాయ్ చేస్తా ... నాకు కాబోయే భార్య చదువుకోకపోయినా పర్వాలేదు. తండ్రి ధనవంతుడైతే చాలు" అన్నాదు.

"ఓව ២ឆ្ងាស់រូ គោ ... ឧជី០
ទៅបទ ... បន្ទធ០កា បន្ទឹ ជី វិ
ចា០ដី ទៅ៥៦៧ ឧ០ដីទី ៤ស់រួទៅភាខា ស៊ាស់សំ ស់០ស់រា០ដី សំស្លី ឧల្లបទ០ ជាចាស់០ស់ាភា బాកា ಆមាំដំ០ស់ទៅ ...
សិ០៩ជីង ៩០ជ្ញី. ... ៩ប់សាទ
នំបំសំសំ០ខា ឯడు ភ្និ១ ស៊ី សំវិកាស៊ី០,"

"ఓరి అప్రాచ్యుడా ... ఇదేం కోరిక ... లక్షణంగా లక్ష్మీదేవి లాంటి కోడలిని ఇంటికి తెచ్చుకోవాలని మేమనుకుంటూంటే నువ్వే ఇల్లరికం పోతానంటావా బాగా ఆలోచించుకో ... వెంకటేష్ తండి. ... తరువాత జీవితమంతా ఏడుస్తావ్" చెప్పాడు జోగినాథం,

"బాగా ఆలో చించే చెపుతున్నాను నాన్నా... నా మాటే శాసనం. నా నిర్ణయానికి తిరుగులేదు. మీరు వెంటనే నాకు సంబంధాలు వెతకండి. ఇల్లరికం మాట మరచిపోకండి" హుకుం జారీచేశాదు వెంకటేష్,

"నీ ఖర్మ … నీ తలరాత ఎలా ఉంటే అలా జరుగుతుంది. ఇకపై నీ బతుకు బానిస బతుకే" అన్నాడు జోగినాథం.

కొడుకు మాట కాదనలేక మాటిమోనియల్ వెబ్సెట్ నిర్వాహకులను సంప్రదించాడు. తన డిమాండ్లు తెలిపాడు.

చలపతిరావు లాయరు. డబ్బు బాగానే గడించాడు. ఆస్తులు కొన్నాడు. అతనికి ఒక్కగానొక్క కూతురు సుహాసిని గారాబంగా పెరిగింది. ఇంటర్ చదువు ఆపేసింది. టివి సీరియల్స్, సినీమాలు చూస్తూ కాలం గడుపుతోంది. పెళ్లయ్యాక తాను అత్తారింటికి వెళ్లనని, తన మొగుడే తనింటికి రావాలని పంతంపట్టింది.

"అబ్బ ... వంట చేయాలన్నా, ఇంటిపనులన్నా నాకు మహా చిరాకు. మనింట్లో అమ్మ చేసిపెదుతూంటేనే తిని కూర్చుని ఎంజాయ్ చేస్తున్నా. ఈ సుఖం అత్తారింట్లో ఎక్కదుంటుంది ... అందుకే ఇల్లరికం వచ్చే అల్లుడిని చూడు నాన్నా" అని కోరింది సుహాసిని.

"నీకసలే చదువబ్బలేదు. పైగా ఇల్లరికంట ... నీ ఖర్మ... నీకు నచ్చిన పెళ్లికొడుకుని వెతకటం నావల్ల కాదేమొ" విసుక్కున్నాడు చలపతిరావు. మాట్రిమోనియల్ వెబ్సైట్ నిర్వాహకులను ఆశ్రయించాడు.

"మా అమ్మాయి అదృష్టవంతురాలు" అన్నాడు చలపతి వారి ద్వారా వెంకటేష్ సంబంధం వివరాలు తెలుసుకుని వెంటనే జోగినాధాన్ని సంప్రదించాడు. "మన బడుద్ధాయి జాతకం అదిరింది. అందుకే వాడి కోరికలకు తగ్గ సంబంధం దొరికింది" అనుకుంటూ ఆనందించాడు జోగినాథం. వెంటనే పెళ్లిచూపులు జరగడం … అమ్మాయి, అబ్బాయి ఓకే అనడం … మంచి ముహూర్తంలో సుహాసిని మెడలో వెంకటేష్ తాళి కట్టడం, ఇల్లరికం వెళ్లడం చకచకా జరిగిపోయాయి.

పెళ్లయిన నెల రోజులకు తన ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేస్తున్నట్లు ప్రకటించాడు వెంకటేష్.

"అదేమిటి అల్లుడూ ... బంగారం-లాంటి ఉద్యోగం వదులుకుంటావా ... ఆ ఉద్యోగం చూసే నీకు మా అమ్మాయినిచ్చి ఇల్లలికం తెచ్చుకు-న్నాను. ఉద్యోగం లేకపోతే గోళ్లు గిల్లుకుంటూ కూర్చుంటే నిన్ను నీ పెళ్లాన్ని ఎవడు పోషిస్తాడు అన్నాడు. చలపతి."

"అదేమిటి అల్లుదూ … బంగారంలాంటి ఉద్యోగం వదులుకుంటావా … ఆ ఉద్యోగం చూసే నీకు మా అమ్మాయినిచ్చి ఇల్లరికం తెచ్చుకున్నాను. ఉద్యోగం లేకపోతే గోళ్లు గిల్లుకుంటూ కూర్చుంటే నిన్ను నీ పెళ్లాన్ని ఎవడు పోషిస్తాడు" అన్నాదు. చలపతి.

"మీ ఆస్తి ఉందిగా మామయ్యా... బాగా సంపాదించారని తెలిసింది.

బహుమతి බෟර වැනි ដាស់ ៩ಥ

ដាស្បទិធ្

ఇంకా నేనెందుకు సంపాదించడం. హాయిగా కాలుమీద కాలేసుకు కూర్చుని ఎంజాయ్ చేస్తా" గంభీరంగా చెప్పాడు వెంకటేష్,

''నా ఆస్తి నాతోనే పోతుంది అల్లుదూ ... నా ఆస్తిని అనాధాశ్రమాలకు, ವೃದ್ಧ್ಯಾಕಮಾಲಕು, ದೆವಾಲಯಾಲಕು విరాళంగా ఇస్తూ విల్లు రాసేశాను. ఆస్తిని నీకిస్తే నాకేం లాభం. ఆస్తిని దానధర్మాలకు వినియోగించడం వల్ల నాకు పుణ్యం వస్తుంది. మరణించాక నేరుగా స్వర్తానికి పోయి సుఖపడతా. ఈ ఆస్తిలో చిల్లిగవ్వ మీకెవ్వరికీ రాదు. నేను డబ్బు విషయంలో మహాస్ట్రిక్ట్ ... నువ్వు మా ఇంట్లో ఉన్నంతకాలం నెలకు పాతికవేలు ఖర్చులక్రిచ్చుకోవాలి. మొదటి నెల మాత్రమే ఢీ సర్వీస్. వచ్చే నెల నుండి నీ ఖర్చులు నువ్వు భరించాల్సిందే" నిష్కర్టగా చెప్పాడు చలపతి.

మావగారి మాటలు వింటూంటే తల తిర్దుగుతున్నట్లనిపించింది వెంకటేష్కు. కనుగుద్ల నుండి నీరు ప్రవహించింది. తూలిపడబోతూంటే సుహాసిని పట్టుకుని కుర్చీలో కూర్చోబెట్టింది.

ప్రమోషన్ వచ్చాక పని మరీ ఎక్కువయిందని, విశ్రాంతి లేదని వాపోతున్నాడు వెంకటేష్. ఆరోజు తెల్లవారుజామున కెవ్వుమని

కేకవేస్తూ లేచి కూర్చున్నాడు వెంకటేష్. ఆ కేకకు ఉలిక్మిపడి లేచింది సుహాసిని.

"నాకు భయంకరమైన కల వచ్చింది." అన్నాదు వెంకటేష్ కళ్లు నులుముకుంటూ.

"అంత భయంకరమా …" అడిగింది సుహాసిని వెంకటేష్ వెన్ను చూస్తూ పట్ల పటపట కొరికాదు నిమురుతూ.

అవును సుహా ... నా కలలో మీనాన్న ఆస్తి మొత్తం పోగొట్టుకుని బిచ్చమెత్తుకుంటున్నట్లు కలొచ్చింది. **ವಿರುಗುಲ ವೌಕ್ಯಾತ್ ಬರಿಲ ಗೆಡ್ಡಂತ್** ವಿಶ್ವಾದು. "ನಾ ಕಲ ನಿಜಮಯಿತೆ అడుక్కుంటున్న మీ నాన్నను **చూస్తూంటే నా గుండె తరుక్కుపా**-మీ ఆస్తి నా పేరున రాసేయండి యంది. మనసు విలవిలలాడింది కళ్లు చెమర్బాయి. సోరు పిడచక-ట్టుకుపోయిందనుకో പ്പതുക്ക **ಎី០៩**ស៊ីង៉ី."

"అవును సుహా ... నా కలలో మీనాన్న ఆస్తి మొత్తం పోగొట్లుకుని బిచ్చమెత్తుకుంటున్నట్లు కలొచ్చింది. చిరుగుల చొక్కాతో బవిరి గడ్డంతో అడుక్కుంటున్న మీ నాన్నను చూస్తూంటే నా గుండె తరుక్కుపోయింది. మనసు విలవిలలాడింది కళ్లు చెమర్చాయి. నోరు పిడచకటుకుపోయిందనుకో" చెప్పాడు వెంకటేష్.

''ఓస్ ... ఆ మాత్రానికే మీకన్ని ఫీలింగ్స్ ఎలా వచ్చాయండీ ...

మీరేం కంగారు పడకండి. మా నాన్న లాయర్. ఆయనది క్రిమినల్ మైండ్. ఇతరుల ఆస్తి లాక్కోవడమేకాని ఆయనేం పోగొట్టుక్తోదు. కళ్లు మూసుకుని ఆంజనేయ దందకం చదువుకుని పదుకోండి" అంటూ ముసుగుతన్నింది సుహాసిని.

నిశ్చింతగా పడుకున్న భార్యను వెంకటేష్,

మర్నాడుదయం బ్రేక్సాస్ట్ చేస్తూ తనకొచ్చిన కలను మామగారికి ప్రమాదం ... ఎందుకేనా మంచిది. మామగారూ ..." అంటూ సలహా ఇచ్చాడు. ఫెళ్లున నవ్వాడు చలపతి.

''అబ్బే … నీదంతా భ్రమ అల్లుదూ.. నేనే లాయర్ని ... నా ఆస్తికేం ధోకా లేదు. అవునూ ... ధరలు బాగా పెరుగుతున్నాయి, గమనించావా ..." అడిగాడు లాయర్.

"అవును మావయ్యా ... ధరలు విపరీతంగా పెరుగుతున్నాయి. సామాన్యుడు బ్రతకడం కష్టమనిపిస్తోంది" గద్దదస్వరంతో స్టేట్మెంటిచ్చాదు వెంకటేష్,

"కదా ... అందుకే ... ఈ నెల నుండి నువ్వు ఇంటి ఖర్చుకిస్తున్న మొత్తానికి మరో పదివేలు కలుపు" అంటూ వాష్ బేసిన్ దగ్గరకు

ដាស្បូនផ្

వెళ్లిపోయాడు చలపతి. వెంకటేష్ము పొలకమారింది. భర్త నెత్తిపై చేత్తో కొట్టి మంచినీళ్లు గ్లాసు అందిచ్చింది సుహాసిని

ఆరోజు సాయంత్రం ఆఫీసు నుండి ఇంటికొచ్చిన అల్లుడికి స్వీట్ తినిపించాడు చలపతి.

"అల్లుడూ నీకు శుభవార్త. మా నాన్నగారు పోయాక ఆస్తి పంపకాల్లో మోసం చేశాడని మా అన్నయ్య మీద దావా వేశాను కదా ... ఇవాళ ఆ కేసు తీర్పు నాకనుకూలంగా వచ్చింది. మరో రెండు కోట్ల ఆస్తి కలిసొచ్చింది." చెప్పాడు చలపతి ముఖంలో ఆనందం తాండవిస్తుండగా.

'అబ్బో... ఆస్తి కలిసొచ్చిందట ... ఆస్తి ... నాకేం ఒరిగింది ...' అనుకుంటూ పళ్లునూరుతూ మావగారి వైపు కోపంగా చూశాదు వెంకటేష్,

"ఏమండీ ... మీకొచ్చిన పీడకలలన్నీ రివర్స్లో మనకు వరాలవుతున్నాయి. ఆరోజు మీకు ప్రమోషన్ వచ్చింది. ఈరోజు నాన్నగారికి ఆస్తి కలిసొచ్చింది. ఈసారి మనింట్లో బంగారు నగలు, నా పట్టుచీరలు ఎవరో ఎత్తుకుపోయినట్లు కలొస్తే బాగుండును ... మనిల్లు బంగారంతో పట్టుచీరలతో నిండిపోతుంది" హుషారుగా అంది సుహాసిని.

'నా ఖర్మ ... నేననుకున్నదొకటి,

జరుగుతున్న దొకటి' అనుకుంటూ సోఫాలో నీరసంగా కూలబడ్డాదు వెంకటేష్, మూదు నెలల తరువాత తను నెల తప్పినట్లు భర్త చెవిలో చెప్పి సిగ్గుపడింది సుహాసిని. ఆనందంతో ఉక్కిరి బిక్కిరయ్యాదు వెంకటేష్, సుహాసినిని అపురూపంగా చూసుకోసాగాదు.

మరో ఆరు నెలల తరువాత...

తెల్లవారుజామున లేచి భోరుమన్నాడు వెంకటేష్, కంగారుగా లేచింది సుహాసిని. "మళ్లీ ఏం కల వచ్చింది" అడిగింది.

"ఈ కల మరీ భయకరం. నీకు చెపితే భయపడతావు" అన్నాదు వెంకటేష్,

"ఏం ఫర్వాలేదు. చెప్పండి" రెట్టించింది సుహాసిని.

"కలలో ... నువ్వు నెప్పులతో

బాధపడుతూంటే బిడ్డ అడ్దం తిరిగిందని దాక్టర్ పెద్ద ఆపరేషన్ చేసి బిడ్డను బయటకు తీసినట్లు ... నువ్వు స్పృహలో లేకపోవడం చూసి నర్స్ మన బిడ్డను మాయం చేసినట్లు ... మన బిడ్డకోసం వెతుకుతూ నేను రోడ్ల మీద పిచ్చోడిలా తిరుగుతున్నట్లు కల వచ్చింది. నాకు భయంగా ఉంది సుహా" అంటూ భోరున విలపించాడు వెంకటేష్. ఆ మాటలు వింటూ కడుపు మీద రాసుకుని 'అమ్మా' అంటూ మెలికలు తిరగసాగింది సుహాసిని.

వెంకటేష్ మామగారిని లేపాడు. ఇద్దరూ కలిసి సుహాసినిని కారులో చేర్చారు. కారు వారిని కార్పొరేట్ హాస్పిటల్ కు చేర్చింది ...

రెందు గంటల తరువాత...

"గుడ్ న్యూస్... సుహాసినికి సుఖద్రసవమైంది. కవలపిల్లలు...

అబ్బాయి... అమ్మాయి ... తల్లి బిద్దలు క్షేమంగా ఉన్నారు. వెళ్లి చూసిరండి" చెప్పింది దాక్టరమ్మ.

మామా అల్లుళ్లు ఆనందంతో పరుగుపరుగున మూడో అంతస్తులోని స్పెషల్ రూమ్ కు చేరుకున్నారు. పందంటి పసిబిడ్డల్ని చూసి మురిసిపోయారు.

"అల్లుడూ ... నా మనవలు చూడముచ్చటగా వున్నారు. వాళ్లను చూస్తూంటే నా మనసు పులకిస్తోంది. ఈ ఆనంద సమయంలో నేనో నిర్ణయం తీసుకున్నా" మీసం మెలేస్తూ చెప్పాడు చలపతి.

"కొంపతీసి మీ మనవల్ని ఏ ఆశ్రమానికైనా దత్తత ఇద్దామని నిర్ణయించారా... నేనొప్పుకోనంతే" అన్నాదు వెంకటేష్,

"అబ్బే ... అదేంలేదు అల్లుదూ... నీకు శుభవార్తే... నా పాత విల్లు చింపేయాలనుకున్నాను. నా ఆస్తి మొత్తం నా మనవలకు చెందేలా విల్లు రాసి ఈరోజే రిజిస్టర్ చేయిస్తా" అన్నాదు చలపతి,

... మావా ... యూ ఆర్ గ్రేట్ ... ఐ లైక్ యూ ..." అంటూ మావగారి చేయిపట్టుకుని స్టెప్పులేశాడు వెంకటేష్.

పిల్లలవైపు, భర్తవైపు చూస్తూ మురిసిపోయింది సుహాసిని.

